



Desen de P. NAZARIE

Cu prilejul Anului nou, colectivul redacțional al ziarului „România liberă” urează cititorilor, colaboratorilor, corespondenților săi voluntari, tuturor oamenilor muncii sănătate, fericire și muncă rodnică în anul ce vine.

LA MULȚI ANI!



Privită din avion, Piața Palatului R.P.R., această podoabă arhitectonică a centrului capitalei, apare și mai impresionantă. Cu fiecare an ce trece însă, acest grup arhitectural capătă „conurenți” tot mai de seamă în noile cartiere care înfrumusețează necontenit peisajul bucureștean.

Foto: AGERPRES

DIMENSIUNI

Aud pe cineva spunând: „Cât de mult s-a schimbat Gala-Mare” sau: „Cât de mult s-a construit!” (De cîtiva ani cuvintele „construcții” și „schimbare”, cînd e vorba de viața orașelor, au început să fie cumva sinonime). Îmi îngădui să spun că nu astfel — subliniind cantitatea — se cuvine vorbit azi cînd vrem să precizăm dimensiunile dezvoltării urbane de la noi. Nu astfel pentru că, în ultima vreme, în cazul multor orașe, s-au operat transformări uluitoare. În cazul Băii Mari de pildă, pomenirea numărului de apartamente construite nu-i atît de concludentă cît e transformarea pe care ele au realizat-o, împlinind, alături de orașul vechi, un oraș nou și modern cu perspective de dezvoltare de-a dreptul entuziasmante. Corect e deci să ne întrebăm cum s-a transformat orașul și ce-a devenit el.

Nu cred că altfel s-ar cuveni să vorbim și despre o altă așezare de la noi, oraș cu vechi renume și aură vovodală: Iași. De-am spune cît s-a construit (e vorba de mii de apartamente), de-am pomeni noile întreprinderi industriale, de-am da cifrele valorii producției lor, am avea de-a face doar cu câteva din elementele în stare să ne arate cum s-a transformat și se transformă Iașul, care e sensul acestei transformări și care-i sînt perspectivele. Fîndcă evident nu-i vorba numai de construcții. Prin ceea ce s-a făcut în Iași potrivit planurilor elaborate de partid și de stat, orașul a început să devină altceva, a început să trăiască altfel și altfel să pășească în vreme. Iașul nu mai este orașul vestigiilor, al amintirilor și evocărilor romantice; exclusivitatea culturală nu-l mai caracterizează. Orașul are o puternică zonă industrială care înmănușează un mare număr de întreprinderi mari și moderne (o uzină metalurgică, o fabrică de ulei, de mobile, de mase plastice, de confecții, de antibloctice, țesături, filaturi și altele). Existența acestei zone a determinat construirea unui nou cartier și această construcție a însemnat așezarea unuia din cele mai penibile vechi „zone” semirurale a urbei. Dar nu numai atît. Viața economică din ce în ce mai intensă a orașului o meară mai evidentă, nouă cadență. Există un nou public la teatru, un nou auditoriu la concertele simfonice, există marea mulțime cititorilor de carte. Dezvoltarea armonioasă a unui Iași cultural și economic înfrumusețează condițiile pentru operarea unui admirabil transfer. Viața eco-

nomică dă noi perspective orașului și tinere generații, îi dă un alt prestigiu în țară, iar viața culturală dă celei economice cunoștințe noi, rezultate ale unor cercetări și cadre bine instruite.

La fel se poate vorbi și despre Suceava (orașul scotit prin 1938 de „Enciclopedia României”, un „îrîș fată prea mare însemnătate”) care astăzi capătă tot mai pregnant a-lura unui oraș modern, cu o pondere însemnată în economia lemnului. Aici, către sfîrșitul toamnei fusesem cu un gazetar străin venit pentru prima oară la noi. Cîteva noțiuni de istorie îl îndreptăteau să se aștepte că va înfrîna urmele vechii capitale a lui Ștefan cel Mare și un fel de oraș-muzeu. Surpriza i-a fost mare și, mărturisit, foarte plăcută. Suceava, îmi spunea apoi, i-a oferit nu a-lteia mărituri ale istoriei medievale (cum se aștepta) cît ale celei mai arzătoare, mai înflăcărâte și mai actuale istorii contemporane a României.

Dimensiunea schimbărilor de care aminteam se integrează desăvîrșit în dimensiunea transformărilor din țară care la un loc împlinesc chipul atît de drag al României socialiste. E o dimensiune pe care o reflectă toate părțile înflegului. De aceea, n-am simțămîntul că spun o noutate, afirmînd că azi, la noi, orînduie tîi istoriei privire, alîi semnele biruinței înconștestabile a nouului, semnele biruinței socialiste. Desigur, cele mai multe victorii pot fi demonstrate prin date și cifre statistice care au o imbatăblă putere de argumentare. Adevărat însă ceea ce vezi cu ochii e atît de convingător încît îți pare că nici nu mai ai nevoie de cifre. Așa mi s-a întîmplat în vară cînd, după destul ani, am văzut cum s-au schimbat șantierul naval din Galați.

Cunoscusem șantierul în luna anului 1948, cînd se întreceau nîltoirî. Pistocile lor de nîlît răsneau în pîntecele unor mici ambarcațiuni. Pe atunci erau puțîni ingineri, transporturile erau încă destul de rudimentare, multe calificări aproximative. În vara anului 1964 am avut impresia că sînt în altă parte și nu pe același șantier. Nu se mai construiau micile tancuri petroliere ci cargouri de 4 500 tone (și se proiecta începerea celor de 10 000). Macarale enorme străluciau de helii și meserii noi, de o înaltă calificare, mărturiseau existența unor procese tehnologice complexe, a unor utilaje complicate, ultramoderne. Pe covorțta vaselor în construcție (a vaselor care se bucură pentru înaltele lor

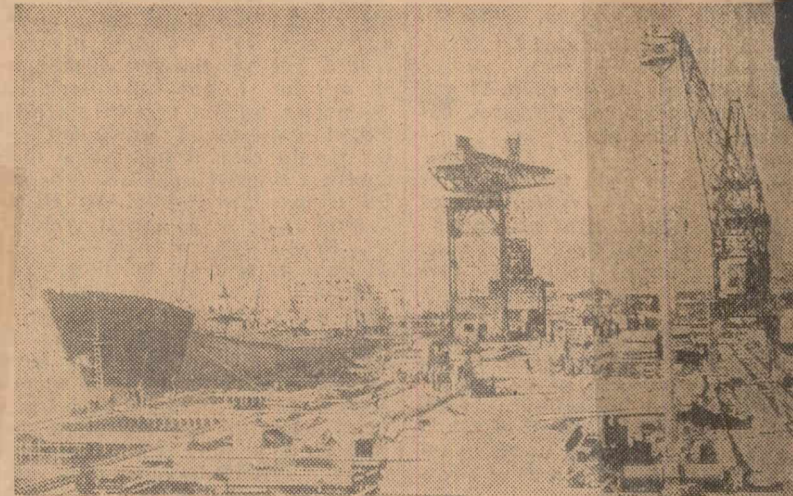
performanțe de bune aprecieri pe plan mondial) n-am mai cîuzit rîpîlîtul de alîdată, n-am mai înfrînt nîci nîltoirî, nîci dîngîngî... „Ehei! Asta a fost odă!” mi-a spus rîzînd un vopsitor. Avea 22 de ani: în 1948 începuse poartă clasa I primară. Pentru el 1948, fată de redîlîtîile șantierului de azi, înseamnă „a fost odă”. E un salt în timp care reliefează nu rîmîi schimbăreă ci și ritmul ei.

Dar exemplul șantierului de la Galați nu-i poate cel mai concludent. În timp, transformarea Văii Troiului e și mai rapidă. Mai rapidă poate și transformarea întregului terîtorî cuprîns între Bacău și Bîlcu. Ritmurile cu care ne deprîndem, ritmurile înnoirîlor socialiste, reduc timpul, îl comprimă și exprimîndul prin realizări imediate sensibile, a-proprie viitorului și mistuînd în zbor clipa — totdeauna grea de fapte și de aceea totdeauna scumpă — îndepătează trecutul.

Îmi place să privesc înnoirîle din viața țărînului nostru, lărgîmeă și profunzimea lor, ritmul care dărimă o întregă zîdîre literară și prîntîs sîntîntîfică. Mă gîndesc la unele scrieri din trecut a unor sociologi, etnografi ori filosofi idealîști care păreau să se pună de acord demonstrînd că țărînul român n-are în activitatea sa noîtu-neă timpulul, el trăiește — prîntîdeau ei — într-un soi de eternitate paradîsîacă acordîndu-și existența

VIRGIL DÂNCULESCU

(Continuare în pag. 2-a)

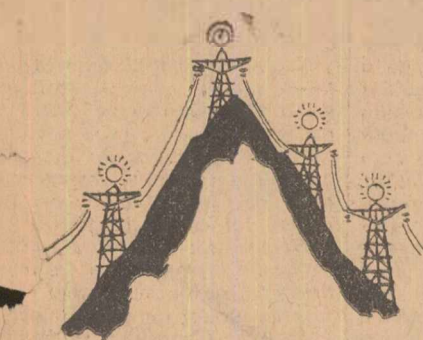


Chelul de armare de la Șantierul naval din Galați

Foto: AGERPRES

În cuprinsul ziarului:

- Interviu nostru cu STEFAN TRIPSA, al Muncii Socialiste despre HUNEDOARA, OTILIA ȘI OTELARI (Pag. a 2-a)
- PIA RĂDULESCU: Cînu se vede în țesătură (Pag. a 2-a)
- OTILIA CAZIMIR: Bucurie (Pag. a 2-a)
- MIHAI NEGULESCU: Drumuri noi (Pag. a 2-a)
- EUSEBIU CAMILAR: „INDEMNUL” — fragment de roman (Pag. a 3-a)
- ION PAVELESCU: Cronică sătească (Pag. a 3-a)
- AL. KISS: Toast pentru prietenie (Pag. a 3-a)
- Marea sărbătoare a porului cubanez (Pag. a 5-a)



Aho, aho, copii și trați.
Cetinel nu mai minaji.
Datina-i ca-n astă-seară
Plugușorul — plug de țară
Să colinde din cîmpie
Pînă-n zarea argîntie.
Să străbată tot ogorul...
Căci de-o vreme plugușorul
Boulenii din poveste
I-a schimbat, și astăzi este
Plug modern și după vîre
De la „Electroputere”.
Și-a pus zdravîn la căpește
Ca o floare la ferestre
Mîndră, nouă și masivă
Dîtama locomotivă
„Diesel”, tocmai din Graiova...
„Azi colindul scrie slova
Unui cîntec nou în casă.
De la Dîndrea, crîlăsc
Cu poenî, la cîngătoare,
Ce din murmur de Izvoare,

Toarce borangic pe valuri,
Și maramele pe maluri.
Iată-n drumul ei sub cer,
Sus, la Porțile de Fier,
Galaxii mai noi de stele
Vor roți purtînd în ele
Seva munților rotați
În cîmpii de kilovați...
Sau la Argeș, drept în munte,
Prin pădurile cărunte,
Din legendele străbune
Fapta s-a-mplînit minune.
Noi castele de lumină
Au dospit din unda lînd
Herghelii de cal pe tîre
Vor porni să dea de știre
Că opaițul din ușe
Se topește în cenușe
Și ni-i drum deschis spre soare
De luminî biruitoare

Ia să mai mîndm flăcăi
Hăi, hăi, hăi.

Din Arad pînă la Moinești,
De la Cluj, la Săvinești
Din Bacău, la Timișoara
Se înalță toată țara.
Vezi, la Bîrla, într-o polandă
Cum o mîndră Gosișteană
Are-n ochi lucrî de basme,

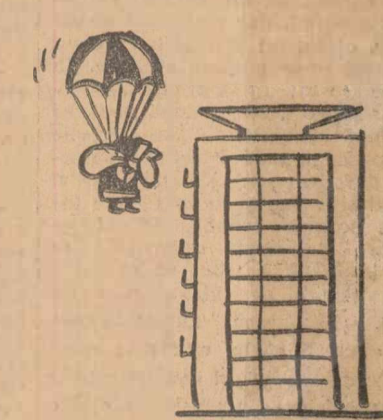
Dar realele fantasme
Nu se lasă mai prejos
Căci modernul Făt-Frumos
Și-a-mbrăcat de-aici, din glie,
Petrochimică mantie.
Schelele-au crescut cît ele.
De la Turnu-Măgurele
Pînă la Slatina olteană
Înălțată năzdrăvînd,
Aluminiul în artere
Vitamine de putere
Îl va da pe o tipisă
Tîneretă pururi vie...
Ne zîmbește Hunedoara
Din oșel roșu ca para
Geana ei ne luminează
Cu scînteia veșnică trează.
Noi modele de tractoare
Trec cu brazde pe ogoare,
Fără haturî, glia toată
An de an e mai bogată.
Oamenii strîind mașina
Au adus și-n munți lumina
Pînă-n marea cea albastră.
Dar ast-an, urarea noastră
A trecut peste pogoane
Hăi, departe, spre oceane
Unde nave noi plutesc
Sub stîndardul românesc.
Ieri — flăcăul marinar

Făcea bale în Sabar.
Azi — al nost’ navigatorul
A trecut ecuatorul.
Anul dăta colindînd
Le trimiț și lor un gînd:
Plugușorul le urează
Viață lungă și vitează.
Peste mări și peste ape
Îi simțim cu noi aproape,
Toți, paharele le-nchină,
Îi cîntîm cu plosca plîndă
Hăi, să le urdm, flăcăi.
Hăi, hăi, hăi.

Astă-seară, obiceiul
Ne dă orișicum temelul
Să pocnim din bici oleacă
(Unora n-o să le placă),
Dar așa e plugușorul



Chiar cînd merge cu motorul
Datina e respectată.
Cum spuneam, vezi cîteodată
Blocul nou, mai mare dragul,
Tot sporînd mereu șiragul
De construcții înălțate.
Și te-ntrebi așa: Se poate?
Bloc frumos și fără pată
Cu o țevă bruscă... crăpătă!
Sau parchetul nou cum crește,
Ca o piine se dospește
Și cu tine se ridică
Înfrînt simți că vasăzică
Ai crescut de jos în sus.
Însă doar te-ai indispus.
Finisajul evident
E aicea... repetent.
Grija pentru calitate
E valabilă la toate
Cele cîte-s de făcut,
Dar aș vrea ca să discut
Despre calitate chiar
Cînd ești... propriu locatar.
Cînd în loc să-ți faci grîdina
Pe balcon. La o vecină
Zvîrli cu varza pe balcon
Sau cînd uși că sub piaon
(După dansul violent)
E un alt apartament.
Sau, mîla, cînd mergi pe stradă
Zvîrli cu punga-să-te vadă



Toți cîți ești de bun la tîr
De-aia, vezi, că nu mă mîi
Cînd opinia prezentă
C-o mustare elocventă
Îți răspunde (ei ce zici?)
La mai mînd de aici
Hăi, hăi, hăi.
Anul nou acum sosește,
Plugușorul îl primește.
Cu urarea lui străbună:
Bun venit și voie bună
An bogat ne-aduci în casă,
Țara mîndră și frumoașă,
Mese pline de bucate,
Pruncii plîni de sănătate,
Spic bogat cu bob de aur,
Munca să ne fie faur,
Pace, spor, belșug în toate
LA MULȚI ANI și sîndate.

D. TABACU

PLUGUȘORUL 1965!

BUCURIE

Otilia Cazimir

Ochii mei să fie-acum de vină
Că privirea lor n-a-mbătrînit?
Că din zîmbete-mpletesc lumină,
Că mi-e dragă munca însutit?

Dacă-am învățat din nou să cînt,
Nu mai uit, și viața iar mă-mbie.
Bucuria știu s-o prind din vînt,
Și în vînt s-o suflu — bucurie!

Risul tînr, sănătos și plin
(Nalt pocal cu apă de izvor),
Tuturor cu dragoste-l închin
Pentru tinerețea tuturor.

Inima curată și ușoară
Darurile-acestea nevisate,
Le adun în caldă primăvară
Și Partidului i le închin pe toate

CE NU SE VEDE ÎN ȚESĂTURĂ

Așa au spus ei:

— Totul se vede în țesătură, totul, absolut totul.
Te uiți și tu la ea și încerci să privești, ca într-o oglindă, miraculoasă: opt fire albe care aleargă pe orizontală și pe verticală, cinci fire albe care merg orizontal, întrediate de cîte două fire bej pe verticală cu interval între ele, două fire maro reliefate în diagonală, peste 60 de fire albe orizontale cu bej pe verticală, alte patru fire maro în diagonală reliefat, 4 fire... Privirea se împăienjeneste, ochiul refuză să mai discearnă.

Fire, mii de fire care urcă, coboară, se întrepătrund, se întretăie — ca într-un gigant păienjenis, țesut din miliarde de fire. Și, totuși, în fața n-ai decît cînd ești de țesătură pentru plăcăm. Cinci centimetri pătrați. Și dacă te uiți atent la ea, vezi fire. Și dacă te uiți neatenț, tot fire și oricum te-ai uita, altceva în afară de fire, nu vezi. Asta să fie totul, „absolut totul” de care vorbeau oamenii? Ciudat și contradictoriu...

De altfel, nu este singura frază ciudată și contradictorie pe care am auzit-o aici la fabrica ieșeană „Țesătura”. La subsecția de bataj a atelierului de preparare filatură — fabrica are filatură, țesătorie și finisaj — mi s-a spus cu convingere că „de felul în care faci baterea, depinde calitatea firului”. Și eu i-am crezut. Pentru că eu sint înțelegător și adesea, fiecare este convins că ceea ce face el este foarte important și că trebuie neapărat făcut bine. Iată de ce sint și așa de mulți frunțași pe tot anul la filatură. Fiecare are certitudinea că munca lui are deosebită însemnătate. Privire îngustă și egocentristă? Oare?... Atunci cum se împacă asta cu faptul că, dacă, vreunul de-al lor greșește sau e în impas, toți ceilalți îi sar în ajutor ca un singur? A fost, de pildă, povestea cu Elena A.: lipsea de la serviciu, o zi venea, două nu, și cînd venea era neatență, cu gîndurile împrăștiate, slăbăvă zînd cu ochii, avea necazuri și-aceia... În acea împrejurare, toți oame-nii din tura ei au fost ca un singur, că o singură pădere, ca o singură mină care se întinde — sigură, dreaptă, prietenoasă. Și prin puterea și căldura ei, necazurile au început încet-încet să pălească și prima bucurie a Elenei a fost bucuria tuturor...

Dar asta nu se vede în țesătură. Și totuși, firul și omul se împletesc — este concluzia cu care pleci de la atelierul de preparare-țesătorie. Aici aveam să aud altă denumire ciudată și contradictorie: „fenomene-fantomă”. Cum rimează ea cu utlajele moderne și de înaltă tehnicitate, cu calificarea oamenilor, cu... Și care-s fenomenele? Asta s-au întrebat și cei de la subsecția de vop-

mult timp că asta-i suficient. În „grădina” ei toate mergeau pe roate, iar grădina celorlalți n-o interesa: „ce-mi pasă de ceilalți, atîta timp cît eu îmi fac datoria”. E și acesta un principiu de viață, la care nu poți să renunți decît dacă îți-o cere tot viața! Și la cerut-o: degeaba lucra ea bine dacă alte țesătoare dă-luierului de creație care, pentru un desen sau o poziție coloristică nouă, umblă prin expoziții, cîtăbrie prin biblioteci, consultă albume de artă, citește reviste și publicații... O muncă în care arta și producția trebuie să constituie viorile la unison ale aceleiași orchestre. Și, totuși, uneori distonează — distonează prin acele țesături terne și fără finețe, care

diplu, pe care-l credeai valabil pe o viață...

Dar nici această răsturnare de părerii nu se vede în țesătură. După cum nu se văd nici îndelungatele căutări, care n-au fost întotdeauna o reușită. Dacă ar fi să gîndim doar la Iulia Pescaru, conducătoarea atelierului de creație care, pentru un desen sau o poziție coloristică nouă, umblă prin expoziții, cîtăbrie prin biblioteci, consultă albume de artă, citește reviste și publicații... O muncă în care arta și producția trebuie să constituie viorile la unison ale aceleiași orchestre. Și, totuși, uneori distonează — distonează prin acele țesături terne și fără finețe, care

ei și-au scos treburile din „soroace” și le-au acordat cu ceasul. Fiecare zi se diferențiază de alta — nu după lumina soarelui cîd după rodul muncii — fiecare zi are altă solicitare. Fiește, n-a ajuns țărânul român să-și facă o agendă pe zile și pe ore. Dar socotilele lui sint precise și în aceste socotile timpul nu mai scapă și nu mai prisoșește. Această nouă orientare în timp, componentă esențială a vieții satului românesc de astăzi, ogîndește impresioanța dinamică economică și socială pe care o reprezintă transformarea socialistă a agriculturii noastre. Activitatea diversă, multilaterală și complexă din satul nostru spulberă idilicele, anchilozantele tablouri de sezon. Fiecare lună e măsurată cu ceasul și fiecare zi își are rostul. Rost de muncă sau divertisment. Pentru că și timpul pentru film e socotit, și timpul pentru conferințe și timpul pentru citit.

Dacă condiția economică și socială din trecut putea duce la falsa credință că „pentru țărânul român timpul nu contează”, condiția economică și socială de azi demonstrează cu prisosință cît de scump e timpul și la sat. E scump pentru că omul are ce face cu el. Și pentru sine și pentru alții. E timpul care pentru fiecare dintre noi înseamnă fapte, și faptele, mînunchi în suvoitul energilor puse în slujba construcției socialiste, înseamnă împlinirea chipului nou al patriei dragi și al propriei noastre vieți.

VIRGIL DANCULESCU

DRUMURI NOU

Drumuri obișnuite m-au dus în această toamnă într-un sat, pe nume Fintinele, așezat la marginea dinspre nord a cîmpiei dunărene, de parcă ar fi căutat acolo, sub dealuri, puțină răcoare, puțină apă, odihnă. Fintinenii sint harnici, întreprinzători, iscusii. Cu aceasta n-am spus un lucru nou. Sint printre cei de la Fintinele mulți oameni despre care li-e drag să vorbești. Faptele, preocupările lor sint cam aceleași. Cea mai mare dintre grilele lor e aceea de a face ca satul, cooperativa agricolă și în ultimă instanță însăși casa, familia lor să prospere, să atingă o treaptă demnă de vremea socialistă pe care o trăim. Ca o expresie a febrilității, a neodihnei, care domoște preluțindeni, am privit lanurile, livezile, hectarele de vie tinărie. Mai ales aceste hectare de vie tinărie m-au făcut să înțeleg că fintinenii nu s-au tras într-o margine a cîmpiei pentru odihnă. Ce e drept, locul s-a chemat sute de ani, simplu și dureros, Paragina. Dacă în paragina de odinioară oamenii au dat viață bătașilor, trunzelor și aramelor de Rieseling, de tălmioasă, de pinot, de fetească de tramine, de aluz-dali și tuturor celorlalte soluri îmbietoare, aceasta nu au făcut-o din împlinire și nici ca un fapt izolat.

Cu 20 de ani în urmă, primul drum pentru localnici, dîmneața, era la „armam” sau la „grădina”. Grădina, armanul erau boierești. Drumurile de azi duc la sectorul zootehnic, la construcții, la brigadă — denumiri simple, sub care se ascund, de fapt, realități mai complexe, mai tulburătoare, vorbind despre transformările pe care socialismul le-a adus în viața oamenilor. Munca fiecăruia dintre aceștia, adunată în munca tuturor, e prima chează a succeselor spre care tinde cooperativa agricolă din Fintinele. De la bătrînul paznic Constantin Iacob, din cuvintele căruii mulți tineri au învățat ce înseamnă dragostea pentru avut obiecte, și pînă la tîndrul șef de brigadă Gheorghe Minulescu sau la fîndra Aurelia Glucerescu, una din cele mai iscusite crescătoare de pui, generațiile sint

antrenate în aceeași adîncă ope înăgrire. În acești proces, oamenii înțeleg înclinările, nutresc oare pasivni. Astfel, pentru Oprea B. colae, construcțiile noi ale coop-vei sint ceea ce pentru alpinist verșanșii pe care-i escaladează oare numai aceștia se disting și pot fi uitați Anișoara Stoica, Teodorescu, Toader Băbăleanu, stăntin Baniță și alții lucrători de deide ai cooperativiei?

Nume, destine, oameni în ca toria satului nou se răsfrîng într-o ogîndă. Loji vor vorbi și abundenta cu care grîul și viața sîră răsplătesc munca lor din zilele cu arșită, despre turme, despre noile păluri, despre îmbunătățirea satului, despre tot ce se integrează organic universului lor material și spiritual.

Acești „orizont local” a constituit de la 14 ani — un fel de copil al acestora — după cum spune despre el Alecu Chiroiu, președintele, deci de la această casă frumoasă, cu oereșii încă roșii, răsărind chiar în mijlocul satului, pînă la fațadele largi ale școlii noi sau ale construcțiilor gospodărești.

Între toate aceste puncte cardinale ale satului de astăzi, se deslășoară aceiași orizonti local semnificativi și înalte. În treamății acestor zile, profilul satului Fintinele cată a fi încă o mărturie de progres, de cultură și frumusețe.

MIHAI NEGULESCU

Ștefan Tripsa — autor. Cum vă simțiți în această ipostază? Ce răspunderi și ce satisfacții vă dă ea?

— Am credința că prin lucrările mele, atît cu prima carte și cu a doua, și poate și cu cea de a treia, pe care am de gînd s-o elaborez în anul care vine, am spus oțelariilor ceva despre... oțelari.

— Despre ce fel de oțelari?

— Oțelarii noștri de la Hunedoara care au trecut de la cuptoare cu capacitate mică (60 de tone) la cuptoare de capacitate mare (200 și 400 de tone). Toate împlirile care s-au petrecut au fost tot ațitea învățăminte, tot ațitea prilejuri de soliditate a capacității colectivului, tot ațitea mijloace de dezvoltare a înclinărilor lui spre studiu și cercetare. N-am făcut decît să ațtern pe hîrtie fapte, întîmplări, idei, concluzii apărute și elucidate în munca de zi cu zi. „Cartea oțelariului” am conceput-o ca pe un fel de manual pornind de la metodele cele mai simple de elaborare a oțelului și pînă la cele mai complicate și avansate, de mare capacitate care vor fi de actualitate abia în următorii ani prin intrarea în exploatare a combinațului siderurgic de la Galați.

— Cum vă place orașul dv.?

— Oricum, Hunedoara, așa cum este îmi place. Poate că nu sint oțelari. Orașul a crescut sub ochii mei și aș putea spune odată cu mine. L-am cunoscut în 1947, cînd avea străzile pline de noroi, case mici, scovite. Acuma e un oraș plin de mișcare, de viață, s-a întins pe ver-

ticală și pe orizontală, nu mai seamănă cu ceea ce a fost și tînde să devină un oraș al florilor, al trans-

— Cum credeți că va reuși?

— Dacă fiecare va sădi un pom, va sădi o floare. E ceva foarte frumos, odihnitor chiar. Mie mi s-a împlinit odată că ducîndu-mă la piață după cumpărături și găsesse niște trandafiri frumoși și să vin acasă nu cu morcovi și cu ceapă, ci cu trandafiri. Noroc că s-au prins și au crescut că altfel aveam de furcă cu nevastă-mea...!

— Ce faceți dv., ce fac hunedoreni în timpul liber?

— Citesc sau merg la cinematograf. Acum majoritatea au televizoare. Vara la pescuit, la plajă, la barajul de pe Cerna, ori la Geoagiu.

— Și altceva?

— Ar fi necesar un teatru cu o stațiune permanentă, un teatru de păpuși (în Hunedoara sint foarte mulți copii), săli de expoziții și altele. La Hunedoara sint azi mulți ingineri, majoritatea muncitorilor sint oameni cu calificare înaltă, cu studii medii, în general oameni care au căpătat gust pentru învățătura, pentru cultură. Dacă la Hunedoara ar exista o secție cu oțeva facultăți — de mecanică, electrotehnică, metalurgie — a unuia dintre institutele noastre politehnice ar fi foarte bine, pentru că avem doar ațitii tineri care vor să învețe.

— Ideea dv. este interesantă. Dacă, să presupunem, că această propunere se va realiza, maestrul oțelar Ștefan Tripsa s-ar număra printre studenți?

— Da, în mod sigur.

ELISABETA PETREANU



Maistrul oțelar Ștefan Tripsa la locul de muncă

Foto: NICU VASILE

INTERVIUL NOSTRU

ȘTEFAN TRIPSA, Erou al Muncii Socialiste, despre

HUNEDOARA, OȚEL ȘI OȚELARI

Sosit în București la lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale, în calitate sa de deputat, Ștefan Tripsa a fost într-una din după-amiezele sale libere invitatul redacției noastre.

— Imaginați-vă că aveți 16 ani și că ați venit la Hunedoara. Vreți să începeți sau, mai bine zis, de ce aveți nevoie azi — la finele anului 1964 și în pragul anului 1965 — pentru ca să puteți deveni oțelar?

— În primul rînd, de ceva fără de nici acum aproape 17 ani, cînd am venit eu la Hunedoara, nu te poți face oțelar și fără de care general — nici azi, nici mîine, eu — nu poți face nimic: dragă de meserie. Este, după mine, esențial, indispensabil în domeniul de activitate și care determină fizionomia profesională a oțelului dintr-un oțelar.

— Și în al doilea rînd?

— Ați început ca și acum 17 ani, cu studiul, cu însușirea cunoștințelor teoretice.

— Precum se vede, tot cu ceea ce ați început. Să credem deci că în răstimpul acestor ani nu s-au modificat cu nimic cerințele care se impun unui viitor oțelar?

— Ba nu! Eu am trecut înlî prin „profesională”. Am avut prilejul sau norocul acesta, ceea ce nu s-a împlinit încă cu toți cei care au devenit oțelari atunci. Mulți se calificau la locul de muncă. Începeau înțîi cu practica, adică o lăun de la lopată și apoi ajungeau la teorie. Erau buni practicieni, ceea ce nu era rău, dar numai ați, știu să aprecieze — nu să stabilească, să precizeze, ceea ce e o diferență — temperatura unei șarje, chiar compoziția ei. Cunoșteau procesul de elaborare a oțelului, dar mai mult empiric. Or, oțelul nu este altceva decît rezultatul unor procese chimice. În tot ceea ce făceau la cuptor se ghidau în bună măsură după ceea ce le spunea „ochiul”. Evident, erorile erau posibile, ochiul nefiind un aparat de măsură. Azi oțelarii noștri nu mai sint pur și simplu niște lopățari. Datorită condițiilor noi — cuptoare de mare capacitate (o șarjă la oțelăria nouă se măsoară nu în zeci, ci în cîteva sute de tone), mecanizarea, automatizarea unor operații cheie, existența unor aparate de măsură și control rapide și de precizie — profesionele oțelariului capătă o configurație nouă. În volumul de muncă, raportul între efortul fizic și cel intelectual s-a schimbat în favoarea acestuia din urmă.

Deci oțelarii azi trebuie să fie un bun chimist, un bun organizator și un om bine informat, adică la curent cu tot ceea ce apare nou în tehnica elaborării șarjelor. Cu alte cuvinte, ca să fii oțelar, nu trebuie să ai numai ochi și mușchi, ci și... cap.

— Cei mai tineri dintre oțelarii dv. corespund acestor cerințe?

— În majoritate. Cunoște teoria fiindcă trec înlî prin școală și este foarte normal așa. Mai puțin practica. Aceasta însă se dobîndește pe parcurs.

— Cum explicați proverbiale min-drie a oțelariilor?

— După locul oțelului în ierarhia elementelor necesare construcției, a progresului social, a civilizației. Știți că unul dintre indicii care definesc puterea economică a unei țări este și cel privitor la producția de oțel. Pe treapta valorilor materiale ale societății, oțelul ocupă un loc de frunte. Iar oțelarii știu asta și de aceea sint mîndri de profesionele lor, mai precis sint conștienți de rolul pe care-l au în construcția economică, în progresul social al țării.

— Se poate crede, că, în mîndria lor, oțelarii ignorează afuența tot mai puternică a înlocuitorilor oțelului, a maselor plastice? Cum vedeți dv. ca oțelar, existența acestor concurenți mai ales în perspectivă?

— Oricît de mult ne-am trimite imaginația și logica înaintea peste ani, spre pragul anului 2000, nu cred că atît de tînerii concurenți ai oțelului, în speță masele plastice, vor ajunge să-l înlocuiască definitiv. De altfel, cred că e necesară o precizare. Masele plastice sint colaboratorii oțelului și nu înlocuitorii săi. Spun asta nu din orgoliu profesional, ci poate tocmai fiindcă sint oțelar și știu că sint numeroase căile pentru îmbunătățirea caracteristicilor tehnice ale oțelului. Pe cît de „bătrîn” este — în sensul vechimii sale în civilizația noastră — pe atît de tînar va fi oțelul în viitor.

Trebuie să vă spun că îmbunătățirea caracteristicilor tehnice ale oțelului este la ordinea zilei azi pe tot globul. Oțelurile speciale încep să albă o pondere din ce în ce mai mare în producția siderurgică. Lucru foarte explicabil deoarece, după cum știți, de cîiva timp se urmărește reducerea gabaritelor, adică a volumului produselor respective. Gabaritele mici și rezistențe mari, lată un deziderat actual, între criteriile privind calitatea figurind și cele privind suplețea și frumusețea produselor. Contribuția oțelariilor este deci hotărîtoare în această competiție.

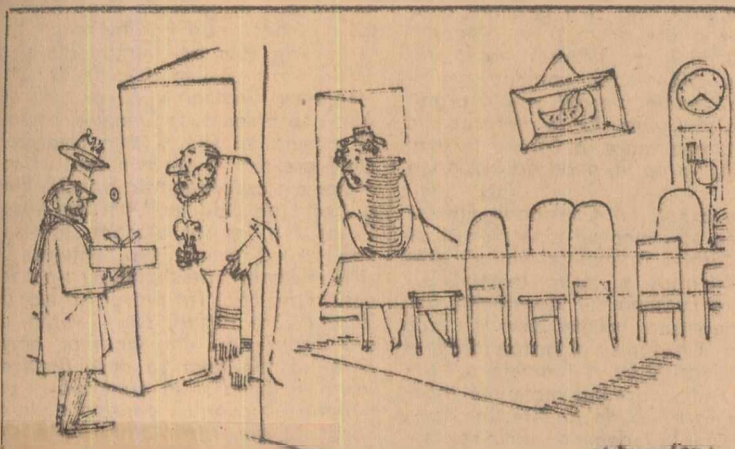
— Cum se concretizează în preocupările dv. această tendință generală?

— Într-un fel, cred eu, revelator. O bună parte din producția a nului viitor a oțelării noi va fi alcătuită din oțeluri cu caracteristici superioare. Încă în anul acesta au fost inițiate și elaborate noi mărci de oțeluri aliate și slab aliate cu mangan. În 1965, vom produce oțeluri „calmate”, adică oțeluri cu rezistențe superioare. Pe vremea cînd am venit eu la Hunedoara, dacă un prim topitor era întrebat ce fel de oțel dă, spunea: „OLC ieșean”. Azi n s-a spunem: „OLC trebuie” sau „OLC vrem”. E o distanță!

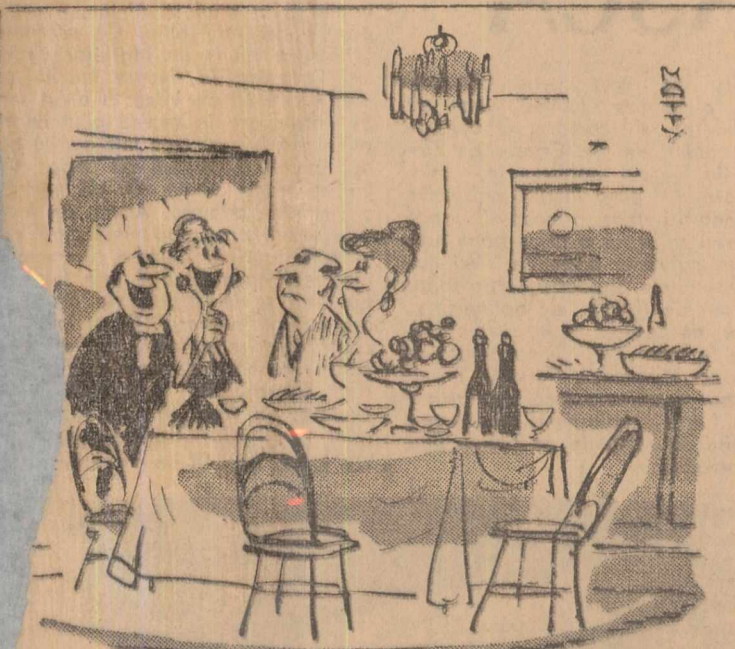
— Da, o distanță care arată foarte plastic ascensiunea făcută pe verticala calității.

Din munca oțelariilor hunedoreni Foto: AGERPRES

D-ale revelionului



INTÂRZIATUL — M-am gândit, de data aceasta să fiu primul...
Desen de CIK DAMADIAN



„FRAZE” — Vaal... dar de ce v-ați deranjat?...
Desen de MATTY



— Tine minte că sarmalele îți sînt interzise.
— Țin minte, dar uită tu...



Pe locuri. Fiți gata. Start!

Desene de FRED GHENĂDESCU



— Ca să fii gata la timp, iubito, am sosit și eu cu drojdia...
Desen de V. TIMOC

A. IOSEFINI VA PREZINTA

O experiență de fachirism...

Întocmai ca și fachirii din bilciurile de altă dată, puteți face și dv. într-o societate demonstrația că puteți minca... o luminare aprinsă.

Arătați celor de față o luminare, o aprindeți cu un chibrit și apoi, deoarece vă este foame, o mincați, mestecînd-o liniștit și o înghițiți după aceea în fața spectativilor uimiți.

Nu veți căpăta nici o indigestie după acest prînz neobișnuit, dacă aveți grija să vă confecționați o „luminare comestibilă” — a cărei rețetă v-o dăm mai jos:

Tăiați dintr-un măr mare forma unui ciot de luminare, la un capăt faceți o mică scobitură în care picurați cîteva picături de ceară de la o luminare aprinsă, și introduceți de asemenea o bucată de fitil ars.

Cînd veți aprinde fitilul, luminarea dv. va părea foarte normală, asemănătoare cu orice luminare obișnuită. Veți avea grija, atunci cînd mincați luminarea, să o începeți de la capătul de jos, strivind cu degetele fitilul aprins.

...și una de ghicit

Vă prezentați în fața spectativilor cu un creion și o foaie de hîrtie albă.

Voi ruga — spuneți dv. publicului — pe cineva să scoată din buzunar un obiect oarecare și să mi-l arate: eu voi scrie dinainte pe această hîrtie obiectul pe care spectatorul îl va scoate din buzunar va fi... așa!

O altă persoană va lua, de asemenea, un obiect, o carte, pe care va citi un rînd sau două — și dinainte voi scrie: un alt spectator va citi din... așa!

Apoi, a treia persoană va face o acțiune oarecare, de pildă, se va ridica și-și va privi ceasul. Își va șterge ochelarii, va da mina cu vecinul etc., etc., oricî va dori — și, de asemenea, voi scrie dinainte.

Acum că am scris pe hîrtie tot ceea ce va fi, introduc hîrtia în plic, îl închid în fața dv. și pentru ca să nu-l pierdeți din vedere îl fixează cu o pînză de zid, destul de sus, urcîndu-mă pe scaun.

Acum putem începe: care e prima persoană care vrea să scoată un obiect și să mi-l arate?

O, ce frumos pieptene din os: este exact ceea ce am prevăzut și am scris.

Să trecem la a doua operație.

Care spectator vrea să ne citească ceva? Dv.? citiți, vă rog. Tovarășul a citit din „mersul trenurilor”. Nu numai că am scris fraza, dar am indicat, de asemenea, și pagina: 23.

Să trecem acum la a treia operație.

Care e persoana?... Dv.? Și ce gest vreți să faceți?

Respectivul se ridică, scoate batista și-și șterge fruntea. Este exact ceea ce am prevăzut.

Dar nu e suficient să afirm, ci trebuie să și probez.

Voi lua acum plicul care se află agățat pe zid. — Iată-l. Să rugăm acum pe cineva să citească.

(Se citește exact cele descrise mai sus).

Pentru a se putea executa această experiență de necrezut, trebuie să aveți un complice în camera vecină — și iată cum se procedează:

Pe foaia pe care o prezentați publicului și pe care o introduceți în plic, scrieți orice, n-are importanță.

Veți agăța plicul de zid, urcîndu-vă pe un scaun.

Apoi veți începe experiența și, pe măsură ce ajutorul dv. din camera vecină a scris pe o hîrtie asemănătoare începutul frazelor, inscrieți și faptele petrecute, așa cum le aude roșite de dv. Iar după ce totul s-a sfîrșit, puneți hîrtia într-un plic. Cînd, pentru a fixa plicul în perete luați un scaun, după ce v-ați servit de el, îl repuneți la loc — aproape de ușă unde este ajutorul dv. În spatele scaunului, pe spătar, e fixat în pînză un mic carion înalt care să susțină plicul. Pe acest carion așezați ajutorul plicului său. Cînd dv. luați scaunul, îl apucați de spătar și îl puneți lângă zid. Urcînd pe el, scoateți plicul dv. din perete. În momentul cînd coboriți, e firesc să vă sprînzîniți cu mina de spătar. Faceți gestul cu mina care ține plicul și folosiți această clipă pentru a depune plicul dv. și a-l lua pe celălalt, scrie de ajutorul dv.

Acest al doilea plic va fi dat la citit.

gem, dragă, că m-ai îmbolnăvit!

Cum? Nu, nu, bine, nu m-ai îmbolnăvit tu. Unde mergem? Hai la Matei! În ordine? Nu? De ce nu vrei dragă? Cu Matei ce mai ai? N-ai cu Matei? Dar cu cine ai? Vine Ileana? Și ce ți-a făcut Ileana? Ce? Are o haină nouă bej ca a ta? Bine, dar haina rămîne în vestiar tubito! Cum? Te vede cînd intri și cînd pleci? Formidabil! Și pentru asta să nu mergem, pentru o clipă cînd intri și o clipă cînd pleci? Așa-ți culmea! Ce? Nu te-am înțeles niciodată? Ce plîngi acum, dragă, ce... Cum? Nu m-am apropiat sufletește de tine? N-am sensibilitate? Sănda, te rog nu plînge! Bine, așa este... dar nu știu ce să fac... adică... stat! Am o idee! Te chem eu mai tîrziu! La revedere!

— Alo! Sănda! Tot eu sînt! Sîntem salvați! Am dat cîteva telefoane! Este exact așa cum am bănuț!

Viorica nu vine la Radu pentru că tu ai aceeași rochie cu ea, Mioara nu vine la Andrei pentru că aveți pantofi la fel, Ștefania nu vine la George pentru că și tu te-ai vopsit sîndre, iar Ileana nu vine la Matei pentru că și tu ai haină bej! Așa că putem merge la care vrem! Uraa!

SADI RUDEANU

Jocuri și distracții

Zăpada care arde

La o petrecere de revelion, anunțați că puteți face ca zăpada să ardă. În acest scop aduceți un buchet de zăpadă și așezați-l pe o masă de tablă. Aprindeți un chibrit și dați foc bulgărețului, care va arde și el o flacăra vie.

Cum se face?

În bulgărele de zăpadă ați introdus dinainte o bucată de cam (se găsește la orice drogherie) și aprindeți repede. Flacăra nu stinge nici cu apa care curge de la zăpada topită.

Cele trei zaruri

Rugați pe cineva să arunce trei zaruri pe masă și anunțați că, fără să priviți în direcția mesei, veți ghici ce număr a căzut pe fiecare zar. Pentru aceasta cereți persoanelor să așeze un zar la stînga, unul la mijloc și altul la dreapta. Spuneți-le să dubleze în gînd punctele: 5 la multasaci, mai adăugîndu-lea 22. În sfîrșit, lui din dî.

Cînd v-a scădeți în trei cifre exact cel ordinea a

Scriso

Scoateți hîrtie și

ordinea a

Pe foaie

le respect

usucă, a

foaia de

din sobă

chibrit, a

dată.

Ce vî

Mai p

virata or

persoane

în care

să adaug

50 și ap

să vă sp

în gînd 2

Rezult

altre: pr

s-a născ

rele dou

(sau din

indiciu

virata).

Într-o

Intreba

dacă pot

ra citră,

zitate, c

scrierile

1965... în

Dacă i

de flecar

O cliș

Propun

Pentru a

la distan

dreaptă,

oalce în b

va face o

Legati-

tă și cer

această p

prieten v

ouăle cu

pe care l

tante în

calca în u

și va ave

ou pe cov

Pînă l

trece prin

La telefon — despre revelion

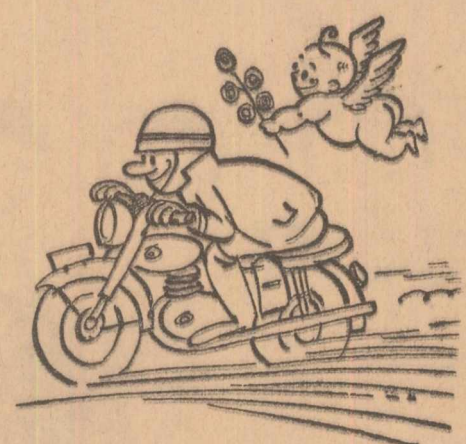
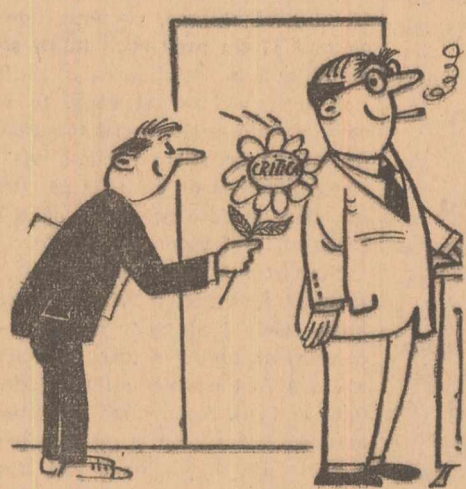
— Alo! Sănda dragă, trebuie să-mi spui imediat la ce revelion ne hotărîm să mergem! La Andrei, la Radu, la Matei sau la George! Este ultima zi cînd pot să-i mai dau telefon unuia dintre ei că venim! Cum? Ce spun eu? Eu sînt de părere să mergem la Radu! Nu vrei? De ce nu vrei? Vine și Viorica și are o rochie la fel cu a ta? Ei și ce? Și-a făcut și ea o rochie nouă cum ți-ai făcut și tu... Cum? Ce revelion în uniformă, dragă, fiindcă o să fie două rochii la fel? Dragă Sănda, dar materialul s-a vîndut la „Romartia” și... Cum? Ea nu trebuia s-o cumpere? Ce face? De-ala șa cumpărat ca să nu vîti tu la revelion? Formidabil! Bine, atunci să mergem la Andrei! În regulă? Cum? Nu vrei? De ce nu vrei? Vine Mioara și are pantofi cu plasă ca ai tăi? Și ce-i cu asta, dragă? Pune-ți pantofii ceilalți! Ce? Să-și pună ea? Ascultă, dragă Sănda, crezi tu că eu pot să-i dau telefon Mioarei să-i spun ce pantofi să-și cumpere? Ar fi o idee? Asta-i bun! Bine, Sănda, se poate. În pantofi stă revelionul? Ce? Stă și în pantofi? Nemaipomnit! Pune-ți dragă alți pantofi și gata! Ce? Să-ți cumpăr altă pereche? Uite ce este, mergem la George! S-a făcut? Nu? De ce? Vine Ștefania care șa-a vopsit părul blond sîndre? Și ce ai tu cu părul ei? Vroia să fii singura sîndre de la revelion?



gem, dragă, că m-ai îmbolnăvit! Cum? Nu, nu, bine, nu m-ai îmbolnăvit tu. Unde mergem? Hai la Matei! În ordine? Nu? De ce nu vrei dragă? Cu Matei ce mai ai? N-ai cu Matei? Dar cu cine ai? Vine Ileana? Și ce ți-a făcut Ileana? Ce? Are o haină nouă bej ca a ta? Bine, dar haina rămîne în vestiar tubito! Cum? Te vede cînd intri și cînd pleci? Formidabil! Și pentru asta să nu mergem, pentru o clipă cînd intri și o clipă cînd pleci? Așa-ți culmea! Ce? Nu te-am înțeles niciodată? Ce plîngi acum, dragă, ce... Cum? Nu m-am apropiat sufletește de tine? N-am sensibilitate? Sănda, te rog nu plînge! Bine, așa este... dar nu știu ce să fac... adică... stat! Am o idee! Te chem eu mai tîrziu! La revedere!

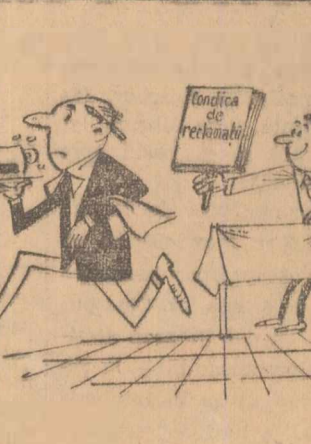
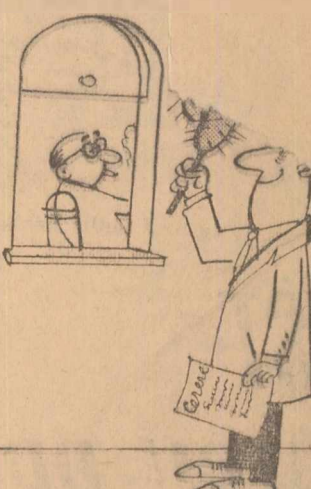
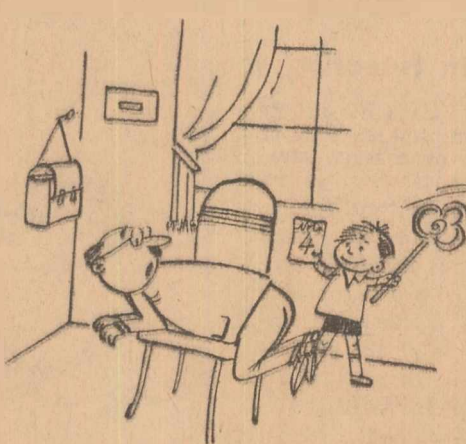
— Alo! Sănda! Tot eu sînt! Sîntem salvați! Am dat cîteva telefoane! Este exact așa cum am bănuț!

Viorica nu vine la Radu pentru că tu ai aceeași rochie cu ea, Mioara nu vine la Andrei pentru că aveți pantofi la fel, Ștefania nu vine la George pentru că și tu te-ai vopsit sîndre, iar Ileana nu vine la Matei pentru că și tu ai haină bej! Așa că putem merge la care vrem! Uraa!



Sorcove vesele

Desene de GH. CHIRIAC



ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

O. N. U.

Numirea ca membri nepermanenți în Consiliul de Securitate a Malayeziei, Olandei și Uruguayului

NEW YORK 30. — Corresponsen-
ta specială de la George Serafin:
Adunarea Generală a O.N.U. s-a în-
trunit din nou marți după-amiază
într-o sesiune care a durat numai
cinci minute. Președintele Adunării
Generale, Alex Quaison-Sankye
(Ghana) a propus, în baza procedu-
rului stabilite în cursul sesiunii de
dimineață, ca Adunarea Generală
să aprobe fără obiecții numirea ca
membri nepermanenți în Consiliul
de Securitate a Malayeziei, Olandei

și Uruguayului. Adunarea a fost
de acord în unanimitate cu această
propunere. În ce privește candidatu-
rile jordanie și Republicii Mali (în
locul Marocului), președintele a an-
unțat că trebuie să procedeze la
noi consultări înainte de a propune
recomandarea în Adunare întrucât
în cursul consultărilor anterioare nu
s-a ajuns la un acord în această pro-
blemă. În consecință, Adunarea Ge-
nerală a O.N.U. se va întruni în a-
cest scop miercuri după-amiază.

Dezbaterea problemei congoleze

NEW YORK 30 (Agerpres). —
Consiliul de Securitate al O.N.U. și-a
marți după-amiază dezbaterile
problema congoleză. Repre-
zenții Guineei, Achkar Mawad,
în numele mai multor țări
a insistat asupra adoptării
amendamentului la proiectul de
rezoluție prezentat de Maroc și
de Fildes, înainte ca acesta
să fie pus la vot. El a reamintit
Consiliului Ministerial al
O.N.U. că Guineea a fost condamnată
de Consiliul de Securitate al O.N.U.
și Belgiei ca a o-
cure a subminat eforturile
naționale în Congo, să recomande
sancțiuni în problema Congo-
guineeză, că toate trupele guvernamen-
tale și răscoală. Clocotiri de mai mare
sau mai mică amploare sînt semna-
te în numeroase puncte ale țării.
Un comunicat oficial anunță reocu-
parea de către trupele guvernamen-
tale a localității Wamba în nord-
estul țării. Unfățile de răscălt
s-au retras în jungla din apropiere,
evitînd să angajeze lupte de am-
ploare cu trupele guvernamentale și u-
nitățile de mercenari.

LEOPOLDVILLE 30 (Agerpres). —
În Congo continuă să se desfășoare
lupte între trupele guvernamentale
și răscoală. Clocotiri de mai mare
sau mai mică amploare sînt semna-
te în numeroase puncte ale țării.
Un comunicat oficial anunță reocu-
parea de către trupele guvernamen-
tale a localității Wamba în nord-
estul țării. Unfățile de răscălt
s-au retras în jungla din apropiere,
evitînd să angajeze lupte de am-
ploare cu trupele guvernamentale și u-
nitățile de mercenari.

Vizita ministrului afacerilor externe al R. P. R. în S. U. A.

NEW YORK 30. — Trimisul spe-
cial Agerpres, I. Gălteanu, trans-
mite: Continuîndu-și vizita în
S.U.A. ministrul afacerilor externe
al R. P. Romine, Corneliu Mănescu,
și persoanele care-l însoțesc au
fost oaspeții orașului Williamsburg,
statul Virginia. Reprezentanții au-
torităților locale prezentînd trecutul
orașului au subliniat rolul său în
timpul războiului de independen-
ță. Aici și-au desfășurat activitatea,
Washington, Jefferson, Mason Hen-
ry și alți conducători ai luptei
pentru independență. Au fost vizita-
te apoi diferite edificii culturale.
La San Francisco oaspeții au vizit-
at orașul și universitatea Stand-

ford California, unde au fost întîm-
pinați de membri ai corpului di-
dactic. La această Universitate,
situată la aproape 50 km de San
Francisco, într-o regiune pitorească,
studiază aproape 4500 studenți.
Marți după-amiază oaspeții au fost
primiți de John Schelley, primarul
orașului San Francisco, cu care au
avut o convorbire prietenească.
Prețutîndeni Corneliu Mănescu și
persoanele care îl însoțesc s-au
bucurat de o primire călduroasă

Ca urmare a operațiunilor militare ale armatei lui Chombe

La frontiera de nord-vest a Ugandei s-a creat o situație primejdioasă

KAMPALA 30 (Agerpres). — Pri-
mul ministru al Ugandei, Milton Obote,
a adresat un apel populației în care
subliniază situația serioasă care
s-a creat la frontiera cu Congo (Leopoldville) în urma operațiunilor mi-
litare desfășurate de armata centrală
congolă cu ajutorul mercenarilor
străini.
Guvernul Ugandei, a spus Milton
Obote, este informat că trupele con-
goleze, sprijinite de mercenari, des-
fășoară operațiuni militare de mare
amplorie în apropierea frontierei de
nord-vest a Ugandei. Există primej-
dia ca aceste operațiuni să se extin-
dă pe teritoriul Ugandei, primejdie
care se accentuează cu atât mai mult
cu cît trupele terestre sînt sprijinite
de aviație care bombardează puncte
populate și debarcă trupe în a-
propiere de frontiera cu Uganda.

Sesiunea Adunării Naționale a Algeriei

ALGER 30 (Agerpres). — La Al-
ger s-a deschis marți sesiunea ordi-
nară a Adunării Naționale a Repu-
blicii Algeriene Democratice și Popu-
lare. Președintele Ben Bella a rostit
o amplă cuvîntare și a prezentat
deputaților pe membrii guvernului
care a fost reorganizat după sesiu-
nea din septembrie.
Sesiunea va examina problema in-
deplinirii bugetului.

Orașul sud-vietnamez Binh Gia ocupat de partizani

SAIGON 30 (Agerpres). — Lupte
violente se desfășoară de 48 de ore
în jurul orașului Binh Gia, situat la
65 de kilometri sud-est de Saigon
între partizani și trupele guverna-
mentale. Orașul a fost atacat și ocu-
pat luni după-amiază de unitățile
de partizani. Trupele guvernamen-
tale s-au retras suferind însemnate
pierderi. Marți trei companii guver-
namentale transportate cu 25 de
elicoptere și sprijinite de 14 avioane
de vînatore și bombardament au
încercat fără succes să ocupe o-

rașul. Ele s-au lovit de o rezistență
îndrăgărită a partizanilor. Trei elico-
ptere au fost doborîte, iar alte două
avariate. Binh Gia mai fusese ocu-
pat de partizani la 5 decembrie.

SEUL 30 (Agerpres). — Agenția
Reuter transmite, citind o sursă din
Seul, că guvernul sud-coreean a
cerut la 30 decembrie Adunării na-
ționale să aprobe trimiterea unui
corp militar format din 1200 de
tehnicieni în Vietnamul de sud.



Cu prilejul turneului întreprins în Statele Unite, baritonul român Nicolae Herlea a apărut pe scena lui Metropolitan Opera din New York în rolul lui Rigoletto din opera cu același nume. În clișeu: O scenă din spectacol. În rolul Gildel a jucat Roberta Peters

Rezultatul unor sondaje

Poporul american consideră că pacea poate fi asigurată

WASHINGTON 30 (Agerpres). —
Rezultatele sondajelor efectuate în
rîndul diferitelor grupuri ale popu-
lației americane sînt arătate că po-
porul american consideră că războiul
nu este inevitabil, că pacea poate fi
asigurată, iar căutarea unor căi de
realizare a înțelegerii între Est și
Vest trebuie continuată.
Potrivit datelor publicate de L.
Harris, specialist în studierea opi-
nii publice americane, trei din fie-
care patru americani sprijină ideea

tratatelor cu țările socialiste. 74 la
sută din americani doresc începerea
unor tratative internaționale cu pri-
vire la interzicerea completă a ex-
perimentelor cu arma nucleară.
Făcînd bilanțul anului 1964, presa
americană relevă o îmbunătățire a
situației internaționale subliniind că
primejdia unui război termonuclear
s-a redus, iar războiul rece a început
să cedeze lăsînd loc colaborării in-
ternaționale în domeniile economice,
științifice și culturale.

Pe marginea unor bilanțuri

În zilele premergătoare sfîrșitu-
lui de an, unele agenții de pre-
să occidentale au difuzat tre-
cîr în revista cu caracter bilanțier
ale evenimentelor anului ce se în-
cheie. Unele sînt simple înregistrări
cronologice, altele au forma unor a-
nalize mai mult sau mai puțin ample.
Purgîndu-și cîteva asemenea bilan-
țuri în care găsesc la fiecare din
ele și-a găsesc la fiecare din ele
faptul că ideea existenței păcii
între state cu orînduri sociale dife-
rite se afirmă cu tot mai multă în-
viața internațională și ca o conse-
cinență, una din „trăsăturile dominante
ale anului 1964” o constituie „destin-
darea relativă, dar sensibilă” pe sce-
na mondială (France Presse).

Semnificativ ni se pare în acest
sens constatarea agenției United
Press International că estul și vestul
„au găsit o modalitate de a trăi la-
olaltă”. Într-o lume plină de primej-
diile războiului nuclear. Se crede —
continuă agenția — că în anul ce
vine de ambele părți se vor întreprin-
de noi acțiuni... După părerea celor
mai înalte oficialități americane —
n. n. — este... posibil ca măsurile pen-
tru reducerea încordării să ia forma
unor „gentlemen's agreements”... a-
supra celor mai dificile probleme ale
războiului rece.”

Agencia „France Presse” consideră
că, însuși faptul că în alegerile pre-
zidențiale de la 3 noiembrie, poporul
american a respins pe candidatul ex-
trem drept, Barry Goldwater, ad-
versar notoriu al coexistenței pașnice
și a ales pe Lyndon Johnson, con-
stituie o dovadă că ideea coexisten-
ței pașnice se dezvoltă în „îndurările
opinie publice americane”.
Celor ce au alcătuit bilanțul dat

Cu prilejul celei de-a 17-a aniversări a proclamării R. P. Romine

MOSCOVA 30 (Agerpres). — În
seara zilei de 30 decembrie, cu pri-
lejul sărbătoririi celei de-a 17-a
aniversări a proclamării Republicii
Populare Romine, ambasadorul R.P.
Romine în U.R.S.S., Nicolae Guină,
a rostit o cuvîntare la postul de te-
leviziune din Moscova.

HANOI 30 (Agerpres). — Cu pri-
lejul aniversării proclamării Repu-

blicii Populare Romine, la
17, înscăinat cu afaceri ad-
al R. P. Romine la Hanoi, a
recepție. Au fost prezenți
Van Tien, adjunct al ministru-
facerilor externe al R. P. V.
Pham Ngoc Thuan, preșe-
Comitetului pentru relațiile
rale cu străinătatea, membri
pului diplomatic și alți rep-
tanți ai vieții publice.

NIGERIA: ieri au avut loc alegerile parlamentare

LAGOS 30 (Agerpres). — În con-
dițiile unor grave divergențe poli-
tice, la 30 decembrie, la o oră mult
mai tîrzie decît se stabilise inițial
în Nigeria, au început alegerile
parlamentare — primele alegeri
după proclamarea independenței a-
cestei țări, (la 1 octombrie 1960).
După cum relatează de la fata locu-
lui, corresponsenții agențiilor de
presă, în cea mai mare parte a țării,
inclusiv în capitală, populația nu a
manifestat interes față de alegeri,
astfel încît operația de votare s-a
desfășurat foarte greu. Numeroși
cetățeni nu s-au prezentat la vot,
răspunzînd chemării la boicot, lan-
sată de gruparea de partide Marea
alianță progresistă unită (UPGA).
Se știe că hotărîrea privind organi-
zarea alegerilor a fost luată literal-
mente în ultimul moment, după con-
vorbirile din 29 decembrie dintre
primul ministru, Tafawa Balewa și
președintele Nigerei, Azikiwe.

Nigeriei, au boicotat alegerile
fenomen asemănător s-a pe-
în capitala țării, Lagos, pre-
alte orașe. Este semnifi-
menționat că în ziua a-
situația din întreaga țară se
riza printr-o atmosferă de
dare. În majoritatea orașelor,
au fost patrule de detașame-
poliști, iar armata nigeriană a
pus în stare de alarmă, gata
între în acțiune. Toate mitinguri
sau demonstrațiile au fost interzise.
Gruparea politică UPGA a fo-
sprijinită în acțiunea sa de boicotare
a alegerilor de muncitorii din trans-
porturi. La chemarea Federației
muncitorilor din transporturi, mi-
citori din transportul din Lagos,
declarat o grevă generală. În se-
de solidaritate, lucrătorii de
biroouri ce deservesc transportu-
feroviare au încetat, de aseme-
lucrul.

O declarație a guvernului R. P. Chineze

PEKING 30 (Agerpres). — Ag-
China Nouă transmite:
La 29 decembrie, guvernul Re-
publicii Populare Chineze a dat
citiții o declarație în care protest-
împotriva trimerilor de către Sta-
 Unite de submarine înzestrate
rachete „Polaris” în apele din la-
continentului Asiei.

Divergențele teritoriale dintre Chile și Bolivia

SANTIAGO DE CHILE 30 (Ager-
pres). — Potrivit relațiilor agen-
țiilor de presă, eforturile în vederea
reglementării divergențelor teri-
toriale între Chile și Bolivia au ajuns
în impas.
Relațiile diplomatice dintre cele
două țări au fost rupte de guvernul
bolivian în urmă cu doi ani și ju-
mătate, după ce Chile a deviat o
parte din apele râului Lauca, nece-
sare, după cum pretinde guvernul
din La Paz, irigării terenurilor aride
din sud-vestul Boliviei. Deoarece a-
cuzau sa ca Chile a comis o agre-
sivitate, nu a fost acceptată, Bolivia a
fost din Consiliul Organizației sta-
telor americane în care nu s-a mai
înapoiat de atunci.

În urma unei serii de contacte di-
plomatice, care au avut loc în uli-
mele săptămîni cu junta militară
boliviană, care a venit la putere la
4 noiembrie, se pregătise un comu-
nicat comun exprimînd dorința celei
două țări de a restabili relații ami-
cale. Dar, după cum relatează surse
chiliene, după ce a manifestat la
început o atitudine conciliantă, gu-
vernul generalului Rene Barrientos
a insistat însuși asupra anumitor
concesiuni în legătură cu „teritori-
teritoriale, datînd de mult timp
ale Boliviei. Aceste pretenții sînt
feră la acordarea unei ieșiri la
cean Boliviei, o problemă pe
Chile a refuzat mereu să o
numal pe o bază bilaterală.

R.F.G.: De ce nu poate fi echilibrat bugetul federal

BONN 30 (Agerpres). — Publica-
ția partidului socialist „Presedents”
a publicat o declarație a deputatului
socialist Max Seidel, membru al

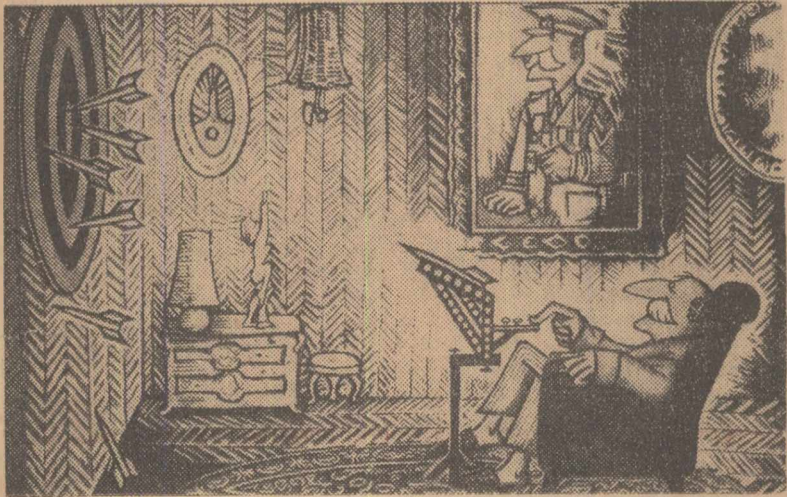
comisiei Bundestagului pentru pro-
blemele bugetare, care afirmă că co-
misia nu a reușit să-și îndeplinească
sarcina ce i-a fost dată de ministrul
finanțelor, Dohlgren, privitoare la
echilibrarea bugetului federal, al
cărui proiect prevede un deficit de
1.000.000.000 mărck.
Directivile date de ministrul fi-
nanțelor, privind suprimarea anu-
mitor capitoare secundare ale buge-
tului nu pot rezolva problema, scrie
Seidel, care pune întrebarea de ce
Dohlgren nu a prezentat nicio pro-
punere de reducere a bugetului a-
părării. Acest buget, afirmă Sei-
del, ar putea fi redus cu peste
1.000.000.000 mărck.
Seidel arată că comisia bugetară
a înapoiat ministrului finanțelor
proiectul de buget. Comisia își va
încheia lucrările la sfîrșitul lunii
ianuarie. Proiectul de buget urmează
să fie prezentat Bundestagului
spre aprobare în luna februarie.

Șase întreprinderi americane au majorat prețurile la unele produse de oțel

WASHINGTON 30 (Agerpres). —
După cum relatează presa america-
nă, șase importante întreprinderi de
oțel din S.U.A. au majorat cu șase
dolari per tonă prețurile la cabluri
și plăci galvanizate de oțel. Printre
cele șase firme se află a doua
mare producătoare de oțel din Sta-
tele Unite, „Bethlehem Steel Com-
pany”.

Robert Roosa, ministrul adjunct al
finanțelor, a avertizat că noi urcări
de prețuri ar putea spori amenința-
rea inflației și primejdia stabilității
economiei americane.
Pînă în prezent președintele John-
son nu s-a pronunțat în această
chestiune, dar în cursul toamnei
trecute el a subliniat că majorarea
prețurilor oțelului ar contraveni po-
te a stabilității

CADOU...



„Un deget pe trăgaci” cadou de Anul nou pentru militarii atlantici în retragere

Desen de caricaturistul italian Boli („Vie Nouve”)